

udkastet og angiver sammen med stk. 2, i hvilket omfang erhvervsvirksomheder m. v. må foretage registreringer af oplysninger som nævnt i § 1. Efter § 3, stk. 3, kræves endvidere registertilsynets tilladelse til oprettelse af visse nærmere angivne registre.

Bestemmelserne i § 3, stk. 1 og 2, regulerer alene registrering af oplysninger til *internt brug*, og spørgsmålet om, i hvilket omfang der må ske videregivelse til trediemand af registrerede oplysninger, reguleres nærmere i forslaget § 4. Overladelser af registrerede oplysninger til en revisor, advokat og lignende eller til opbevaring eller maskinel bearbejdning i et edb-servicebureau, der alene anvender oplysningerne i forbindelse med en arbejdsopgave for virksomheden, er ikke videregivelse i lovens forstand. Det samme gælder i forhold til et kuverteringsbureau, jfr. herved forslaget § 17.

Efter bestemmelsen i § 3, stk. 1, må virksomheder m. v. foretage registrering af oplysninger som nævnt i § 1 i det omfang, registreringen er et naturligt led i den normale drift af virksomheder m. v. af den pågældende art, og bestemmelsen har således karakter af en retlig standard. Det er derfor ikke muligt på udtømmende måde generelt at angive, hvilke oplysninger en virksomhed m. v. må registrere. Virksomhederne vil således altid være berettiget til at registrere oplysninger, i det omfang det er nødvendigt for at kunne opfylde krav i den offentligretlige lovgivning, herunder f. eks. skatte- og dagpengelovgivning. I øvrigt må spørgsmålet afgøres ud fra en samlet vurdering i hvert enkelt tilfælde.

Bestemmelsen i § 3, stk. 2, er ny i forhold til betænkningens udkastet. Justitsministeriet har fundet det påkrævet, at det i selve lovteksten præciseres, at oplysninger af den art, der er angivet i bestemmelsen, som hovedregel *ikke* må registreres, medmindre det følger af anden lovgivning. Som følge af, at bestemmelserne i kapitel 2 omfatter alle former for virksomheder, foreninger m. v., er det endvidere fundet nødvendigt, at der i begrænset omfang skabes hjemmel til iøvrigt at foretage registrering af de pågældende oplysninger. Efter bestemmelsen i 2. pkt. er betingelserne for at kunne registrere oplysninger om race, religion og hudfarve, om politiske, seksuelle og strafbare forhold, om helbredsforhold, misbrug af nydelsesmidler og lignende, foruden at registreringen falder inden for rammerne af § 3, stk. 1, at oplysningen er afgivet af den pågældende selv eller indhentet med hans samtykke, og det er sket under omstændigheder, hvor han må vide, at oplysningen vil blive registreret. Det vil navnlig være tilfældet, hvor den

pågældende direkte har givet samtykke til registrering, men det vil også kunne fremgå af selve situationen, at oplysningen bliver registreret. Det vil således f. eks. gælde i tilfælde, hvor der sker indmeldelse i patientforeninger, foreninger for seksuelle minoriteter, politisk foreninger, religiøse samfund o. l. Det vil endvidere være tilfældet, når den pågældende f. eks. giver oplysninger til en læge i forbindelse med en behandling. Det er endvidere en betingelse, at det i det enkelte tilfælde er nødvendigt for virksomheden ikke blot at få den pågældende oplysning, men at være i besiddelse af den, og registreringen endvidere er begrundet i hensynet til at muliggøre en berettiget varetagelse af virksomhedens eller andres tarv.

Almindelige erhvervsvirksomheder vil således normalt ikke opfylde de særlige betingelser i stk. 2 for at kunne foretage de nævnte registreringer.

Opregningen i bestemmelsen er ikke gjort udtømmende. Andre oplysninger, der vedrører rent personlige forhold, som ganske kan ligestilles med de anførte, vil være omfattet af bestemmelsen.

Til belysning af, hvilke registre der for tiden vil være naturligt for de fleste erhvervsvirksomheder at oprette og benytte, kan nævnes: *personaleregistre*, *kunderregistre*, *leverandørregistre* og *registre over konkurrenter*.

Et personaleregister må normalt kun indeholde sådanne oplysninger, som er nødvendige for en forsvarlig og rationel administration, bl. a. navn, adresse, CPR-nummer, stilling i virksomheden, faglige kvalifikationer, indkomst- og skatteoplysninger, oplysninger om sygedage m. v., men f. eks. ikke oplysninger om politisk eller religiøst tilhørsforhold. Medfører f. eks. en ansats religiøse tilhørsforhold krav om særlig behandling med hensyn til arbejdstid o. l., vil det normalt også være mere præcist at registrere indholdet af disse krav frem for årsagen – det religiøse tilhørsforhold.

Et *kunderregister* må ud over identifikationsoplysninger og gruppeinddelinger normalt kun indeholde oplysninger om vareleverancer og betalingsforhold. Om kontokunder, kredittkøbere eller forretningsforbindelse i øvrigt må virksomheden naturligvis registrere oplysninger til belysning af de gældendes økonomiske soliditet og kreditværdighed m. v. Sådanne oplysninger vil normalt blive meddelt af den pågældende selv som betingelse for levering af den pågældende ydelse. F. eks. vil pengeinstitutter ofte som betingelse for långivning forlange løbende orientering om en virksomheds forhold, bl. a. ved indsendelse af regnskaber. Virksomhederne må dog også være berettiget til at registrere oplysninger om kreditværdighed, som de